

"לזכור - ודבר לא לשכוח"

יום הזיכרון לשואה ולגבורה

**"על דעת עיני שראו את השכול / ועמסו זעקות על לבי השחוח /
על דעת רחמי שהורוני למחל / עד באו ימים שאימו מלסלח /
נדרתי הנדר: לזכור את הכל / לזכור - ודבר לא לשכח."
(נדר, אברהם שלונסקי)**

צדקת הדרך

זוועות השואה ממחישות את משמעות קיומו של עם ללא חירות מדינית. ביום זה נדגיש את צדקת עשייתנו הצבאית המגינה על זכותנו ההיסטורית לחיות בביטחון בביתנו הלאומי.

עומדים ברשות עצמנו

מצבנו שונה מהותית מזה של העם בשואה. גם נוכח פשעי ה-7 באוקטובר ושנאת אויבינו, נזכור את ההבדל היסודי: איננו עוד מיעוט נרדף בארץ נכר, אלא אומה החיה במדינה ריבונית וחזקה שאנו מגיניה!

גבורת שורדי השואה ורוח התקומה

נשאב כוחות והשראה מסיפורם ותעצומות הנפש של שורדי השואה שצמחו מתוך השבר, בנו מחדש את חייהם ונטלו חלק בתקומת מדינתנו. נוסיף לפעול ולהילחם עד להגשמת חזון הדורות: "להיות עם חופשי בארצנו".

אחריותנו בהבטחת הגנת המדינה

ההיסטוריה היהודית רצופת מאבקים, והאנטישמיות לובשת צורה גם היום – מפשעי חמאס ועד לגל השנאה העולמי המופנה ליהודים ולמדינת ישראל. נוכח מציאות זו מתחדדת משמעותה של מדינת ישראל כמקום מבטח ובית לכל יהודי, והאחריות המוטלת על כתפינו בהבטחת הגנת המדינה ואזרחיה!

”השוואה שנתחוללה על עם ישראל בזמן האחרון, בה הוכרעו לטבח מיליונים יהודים באירופה, הוכיחה מחדש בעליל את ההכרח בפתרון בעית העם היהודי מחוסר המולדת והעצמאות על-ידי חידוש המדינה היהודית בארץ-ישראל, אשר תפתח לרווחה את שערי המולדת לכל יהודי ותעניק לעם היהודי מעמד של אומה שוות-זכויות בתוך משפחת העמים. שארית הפליטה שניצלה מהטבח הנאצי האיום באירופה ויהודי ארצות אחרות לא חדלו להעפיל לארץ-ישראל, על אף כל קושי, מניעה וסכנה, ולא פסקו לתבוע את זכותם לחיי כבוד, חירות ועמל-ישרים במולדת עמם.”

(מתוך הכרזת העצמאות)